

Bažnyčios statyba baigta iki 1932 m. spalio mėn. Po dviejų trijų metų planuota statyti naują bažnyčią, o esamą pastatą pritaikyti gyvenamajam namui: rekonstruoti jo išorę ir vidų, įrengti daugiau durų, pakeisti langų angas ir pan. Tačiau šie planai liko neįgyvendinti.

1934 m. gegužės 30 d. miesto Statybos komisija patvirtino bažnyčios medinio dviejų aukštų gyvenamojo namo (dabar Panerių g. 74) projektą (dipl. statybų inžin. A. Bistrickas). I-ame aukšte buvo suprojektuotos krautuvės, pastogėje – džiovykla bažnytiniam drabužiams (buv. Viliampolės klebonas monsinjoras L. Vaičiulionis teigė, kad šiame pastate buvo įkurdinti senelių namai).

Tik 1939 m. pradėta rūpintis naujos bažnyčios statyba. Šventovę norėta statyti esamos bažnyčios sklype, tačiau to neleido Statybos inspekcijos Dailės komisija. Pastaroji pasiūlė įsigyti sklypą, skirtą parkui įrengti. Tuo tikslu 1939 m. rugsėjo 14 d. Kauno m. taryba sutiko perduoti sklypo dalį (8623 m²) prie Sąjungos aikštės su 95-iais augančiais kaštonais. Plotas parkui buvo išnuomotas iš Žemės reformos valdybos 36-iems metams. Tačiau miesto Išplanavimo komisija pasiūlė sklypą prie katalikų kapinių, kurias planuota greitai uždaryti.

1939 m. lapkričio 2-4 d. buvo parengti du Sąjungos aikštės, parko ir naujos bažnyčios vietos išplanavimo eskizų variantai. I-asis variantas atitiko Dailės komisijos siūlymą, II-asis – Išplanavimo komisijos. Pagal I-ąjį variantą bažnyčia projektuota prie aikštės žiedo, pagrindiniu fasadu orientuota į Linkuvos-Panerių g-vių sankryžą, pagal II-ąjį variantą – šalia kapinių, su 100/120 m ilgio ir 80 m. pločio šventoriumi. Tačiau su pastaruoju variantu nesutiko pati Bažnyčia, nurodžiusi keletą jai nepriimtinių aplinkybių:

- 1) nauja bažnyčia turi būti kuo arčiau parapijos centro, o ne jos pakraštyje,
- 2) šalia kapinių nėra vietos klebonijai statyti, kuri turi būti šalia bažnyčios,
- 3) visi bažnytiniai pastatai jau pastatyti, jie kainavo apie 150 tūkst. Lt, jų perkelti negalima, o panaudoti kitiems reikalams reikėtų kapitalinio remonto,
- 4) prie klebonijos numatytos aikštelės vaikams, kad juos atitraukti nuo *demoralizuojančios gatvės įtakos*,
- 5) pačios kapinės jau perpildytos ir jas reikės greitai uždaryti, naujos numatytos ties Milikonių kaimu, todėl laidotuvių procesijos (kad patekti į bažnyčią) turės sukti toli į šalį ir pan.

Tokiu būdu, 1940 m. sausio 24 d. kun. J. Dagilis kreipėsi į miesto Statybos komisiją, prašydamas leidimo bažnyčią statyti esamos sklype arba prie Sąjungos aikštės (pagal I-ąjį variantą). Prašyme pažymėta, jog gavus principinį sutikimą bus baigtas ruošti ir bažnyčios projektas. Vasario 3 d. gautas leidimas statyti bažnyčią prie aikštės su sąlyga, kad